Office of Agricultural Affairs
Royal Thai Embassy
Jakarta

ความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

August 2023

ภาวะเงินเฟ้อด้านอาหารที่ต้องระวัง

เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2566 นาย Sri Mulyani รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เปิดเผยว่า เศรษฐกิจอินโดในช่วงเดือนกรกฎาคม 2566 ยังคงมีเสถียรภาพและมีความแข็งแกร่งท่ามกลางการขยายตัวของเศรษฐกิจทั่วโลกที่ชะลอตัว อย่างไรก็ตาม รัฐบาลยังคงเฝ้าระวังผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่มีความไม่แน่นอนโดยเฉพาะความผันผวนของราคาสินค้าโภคภัณฑ์อาหารและความเสี่ยงจากแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ โดยมีปัจจัยความเสี่ยงสำคัญ 2 ประการ ที่จะส่งผลต่ออุปทานในการจัดหาอาหารของโลกในปีนี้คือประการแรก รัสเซียประกาศถอนตัวจากข้อตกลงส่งออกธัญพืชของยูเครนผ่านทะเลดำ (Black Sea Grain Initiative) ในเดือนกรกฎาคม 2566 ซึ่งการเคลื่อนไหวของรัสเซียถือเป็นการขัดขวางอุปทานข้าวสาลีและสินค้าธัญพืชอีกครั้ง และผลักดันนำไปสู่อัตราเงินเฟ้อของราคาอาหารโลก อินโดนีเซียในฐานะผู้นำเข้าข้าวสาลีจะได้รับผลกระทบโดยอัตโนมัติและ ประการที่สองปรากฏการณ์เอลนีโญทำให้เกิดภัยแล้งและกำลังเป็นภัยคุกคามพืชผลทางการเกษตรของประเทศ ปัจจุบันอินโดนีเซียเริ่มเกิดภัยแล้งขึ้นในหลายพื้นที่ซึ่งอาจคุกคามสต็อกสำรองอาหารของประเทศหมายความว่าในช่วงครึ่งหลังของปี 2566 นี้ อินโดนีเซียจะได้รับผลกระทบอย่างมากจากความไม่แน่นอนของอุปทานและราคาสินค้าโภคภัณฑ์คล้ายกับสถานการณ์ ในปี 2565 ที่ผ่านมา

ดังนั้นเพื่อเตรียมความพร้อมและรับมือกับสถานการณ์อัตราเงินเฟ้อที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงการผลักดันนโยบายควบคุมอัตราเงินเฟ้อที่เหมาะสม รัฐบาลได้เตรียมมาตรการทางการคลัง มูลค่า 1 ล้านล้านรูเปียห์ สำหรับรัฐบาลท้องถิ่นในการควบคุมอัตราเงินเฟ้อ โดยจะมีการกระจายกองทุนจำนวน 3 ครั้งในปีนี้ ช่วงแรกด้วยจำนวนเงิน 330,000 ล้านรูเปียห์ ให้กับ 33 ภูมิภาค ประกอบด้วย 3 จังหวัด 6 เมือง และ 24 อำเภอ และสำหรับช่วงที่ 2 - 3 จำนวนเงิน 340,000 ล้านรูเปียห์ ให้กับ 34 ภูมิภาค ประกอบด้วย 3 จังหวัด 6 เมือง และ 25 อำเภอ เพื่อสนับสนุนนโยบาย การรักษาเสถียรภาพทางราคา ที่รวมถึงการเสริมสร้างกำลังซื้อของประชาชนท่ามกลางภาวะความเสี่ยงอัตราเงินเฟ้อ ที่อาจเพิ่มสูงขึ้น

ที่มา: Kompas วันที่ 1 สิงหาคม 2566

อินโดนีเซียระงับการนำเข้าโคมีชีวิตจากฟาร์ม 4 แห่งของออสเตรเลียเป็นการชั่วคราว

Mr. Bambang หัวหน้าหน่วยงานกักกันสินค้าเกษตรอินโดนีเซีย (Indonesia Agricultural Quarantine Agency – IAQA) กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยว่า อินโดนีเซียระงับการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์จากออสเตรเลียเป็นการชั่วคราว หลังจากตรวจพบโรคลัมปี สกิน (Lumpy Skin Disease – LSD)ในโคมีชีวิตจำนวน 13 ตัว บนเรือ 8 ลำ จากฟาร์มเลี้ยงสัตว์จำนวน 4 แห่ง ทั้งนี้ ศูนย์กักกันโรคและควบคุมความปลอดภัยทางชีวภาพ (Center for Animal Quarantine and Biosafety) ได้ทำการตรวจสอบสินค้าปศุสัตว์นำเข้าจากออสเตรเลีย ระหว่างวันที่ 25 พฤษภาคม - 26 กรกฎาคม 2566 ก่อนที่เรือจะเทียบท่าที่ท่าเรือ Tanjung Priok กรุงจาการ์ตา

จากการตรวจพบโรคแอลเอสดีดังกล่าว กระทรวงเกษตร อินโดนีเซียได้มีหนังสือถึงรัฐบาลออสเตรเลีย เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2566 โดยรัฐบาลออสเตรเลียขอเวลา 60 วัน เพื่อติดตามผลการรายงานกรณีโรคแอลเอสดี เนื่องจากการปฏิบัติการตรวจสอบมีหลายขั้นตอน ในขณะเดียวกัน หน่วยงานกักกันสินค้าเกษตรอินโดนีเซียได้ระงับการนำเข้าปศุสัตว์มีชีวิตจากฟาร์ม 4 แห่งของออสเตรเลียเป็นการชั่วคราว ส่งผลให้มีฟาร์มเพียง 56 ฟาร์มจากออสเตรเลียที่สามารถส่งสินค้านำเข้ามายังอินโดนีเซียได้จากฟาร์มเลี้ยงสัตว์ทั้งหมด 60 แห่ง

ที่มา: Kompas วันที่ 2 สิงหาคม 2566

สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติร่วมมือกับเอกชน เอาชนะใบร่วงในยางพารา

ยางพาราเป็นสินค้าเกษตรที่สำคัญต่อเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย แต่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาโรคพืช เช่น โรคใบร่วง ในยางพาราที่ยากต่อการควบคุมและป้องกัน จนถึงขณะนี้ยังไม่มีประเทศใดในเอเชียที่สามารถหาวิธีป้องกันและกำจัดโรค ดังกล่าวได้ดังนั้น เพื่อหาทางแนวทางป้องกันและแก้ไขโรคใบร่วง ศูนย์วิจัยจุลชีววิทยาประยุกต์ สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ จึงร่วมมือกับบริษัท PT.Royal Lestari Utama (RLU) ประยุกต์ใช้การควบคุมศัตรูพืชโดยชีววิธี (Biological control) ซึ่งก่อนหน้านี้ทั้งสองฝ่ายได้ลงนามบันทึก ข้อตกลงความร่วมมือแบบ Desk to Desk พร้อมทั้งได้เข้าเยี่ยมชมและศึกษาดูงานที่ศูนย์วิจัย Soekarno Science and Technology Area เมืองจิบินอง จังหวัดชวาตะวันตก

บริษัท PT. Royal Lestari Utama (RLU) เป็นบริษัทผู้ผลิตยางธรรมชาติแบบบูรณาการ และเป็นผู้บุกเบิกการผลิตยางธรรมชาติอย่างยั่งยืน โดยมีบริษัทย่อยจำนวน 3 แห่งในจังหวัดจัมบี และกาลิมันตะวันออกบนเกาะบอร์เนียว ที่ทำการพัฒนาพื้นที่ปลูกยางพาราอย่างยั่งยืนโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมที่เกิดจากกิจกรรมต่างๆ บริษัท RLU เป็นบริษัทร่วมทุนของ Michelin Group ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้ผลิตยางรถยนต์รายใหญ่ที่สุดของโลก โดยความร่วมมือครั้งนี้เป็นการส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาโรคใบร่วงในยางพารา การสร้างพื้นที่ปลูกยางพาราอย่างยั่งยืนที่เป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย รวมถึงชุมชน และเป็นช่องทางสู่ความร่วมมือในสาขาอื่นๆ ไม่เพียงแต่เฉพาะยางพาราเท่านั้น แต่ยังรวมถึงภาคป่าไม้ และความหลากหลายทางชีวภาพอื่นๆ ด้วย นอกจากนี้การติดตามและประเมินผลความร่วมมือนี้จะดำเนินการทุก 6 เดือน และการติดตามผลการตรวจสอบด้านเทคนิคจะดำเนินการทุก 3 เดือน

ที่มา: สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ วันที่ 3 สิงหาคม 2566

บริษัทสตาร์ทอัพสัญชาติออสเตรเลียจะสร้างโรงงานแปรรูปสาหร่ายทะเลในชวาตะวันออก

บริษัทสตาร์ทอัพ ULUU สัญชาติออสเตรเลียวางแผนที่จะสร้างอุตสาหกรรมแปรรูปสาหร่ายทะเลในจังหวัดชวาตะวันออก ภายในปี 2567 ซึ่งจะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มที่สำคัญให้กับผลผลิตของเกษตรกรและสนับสนุนโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในระดับปลายน้ำของสินค้าประมง ที่ไม่ใช่เพียงแค่การส่งออกสาหร่ายในรูปแบบของวัตถุดิบอีกต่อไป Dr. Julia Reisser ผู้ร่วมก่อตั้ง ULUU ระบุว่า บริษัทจะแปรรูปสาหร่ายมาใช้เป็นวัสดุทดแทนพลาสติก ซึ่งสอดคล้องกับความพยายามในการบรรเทาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก

Dr. Tubagus Haeru Rahayu ผู้อำนวยการกรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง เปิดเผยว่า ขณะนี้สินค้าสาหร่ายทะเลของอินโดนีเซียยังคงส่งออกในรูปแบบของวัตถุดิบโดยแท้จริงแล้วกระทรวงกิจการฯ มีแนวทางต้องการให้อุตสาหกรรมแปรรูปสาหร่ายในระดับปลายน้ำสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเกษตรกร ซึ่งการสนับสนุนของ ULUU ที่จะสร้างโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสาหร่ายทะเลในอินโดนีเซีย จะทำให้แนวทางดังกล่าวสามารถนำมาปฏิบัติได้ นอกจากนี้ การสร้างโรงงานอุตสาหกรรมที่เสนอโดย ULUU นั้น สอดคล้องกับการส่งเสริมเศรษฐกิจสีน้ำเงินที่ริเริ่มโดยกระทรวงกิจการฯ ในการปกป้องสิ่งแวดล้อมทางทะเลด้วยการอนุรักษ์และมีเป้าหมายในการเพิ่มพื้นที่คุ้มครองทางทะเลร้อยละ 30 ของพื้นที่ทะเลทั้งหมดภายในปี 2568

นาย Hery Sudaryanto ประธานสหกรณ์ Sentosa Cooperative For Prosperity กล่าวว่า เขายินดีอย่างยิ่งต่อแผนการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสาหร่ายทะเลในอินโดนีเซีย เนื่องจากโรงงานจะรับซื้อวัตถุดิบจากสหกรณ์ และขณะเดียวกันหวังว่าจะได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลท้องถิ่นเกี่ยวกับแผนฟื้นฟูบ่อเพาะเลี้ยงสาหร่าย เพื่อให้สามารถนำกลับมาสร้างผลผลิตได้การเพิ่มผลผลิตเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากในการตอบสนองต่อปริมาณความต้องการสาหร่ายทะเลจำนวนมากทั้งนี้ สหกรณ์จะมีหน่วยธุรกิจในการแปรรูปสาหร่ายทะเลเป็นผงวุ้น (Agar powder) เพราะผงวุ้นเป็นผลิตภัณฑ์ที่สร้างมูลค่าและมีความต้องการใช้สูงภายในประเทศโดยมีราคาสูงกว่า 200,000 รูเปียห์/กิโลกรัม แต่ในขณะที่ราคาสูงสุดของสาหร่ายทะเลอยู่ระหว่าง 8,000 - 10,000 รูเปียห์/กิโลกรัม

ที่มา: Kompas 4 สิงหาคม 2566

สำนักงานอาหารแห่งชาติสนับสนุนนโยบายปุ๋ยอุดหนุน รับมือผลกระทบเอลนีโญ

เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2566 สำนักงานอาหารแห่งชาติ (The National Food Agency – NFA) โดย นาย Arief Prasetyo Adi ประธานกรรมการบริหารสำนักงานอาหารแห่งชาติ กล่าวในการประชุมเชิงปฏิบัติการ “การปฏิรูปนโยบายการอุดหนุนปุ๋ย” ที่เมืองโบกอร์ จังหวัดชวาตะวันตก ว่าสำนักงานอาหารแห่งชาติสนับสนุนความเชื่อมโยงของนโยบายการอุดหนุนปุ๋ยเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งของสต็อกข้าวสำรองของรัฐบาล (Government Rice Reserves - CBP) เพื่อเตรียมรับมือผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ซึ่งการใช้ปุ๋ยเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักที่กำหนดผลผลิตของข้าวในระดับต้นน้ำ ถ้ามีปัจจัยการผลิตที่เหมาะสมก็จะส่งผลให้ได้ผลผลิตที่เพิ่มขึ้น หลังจากนั้นหน่วยงาน Bulog จะรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกร ในราคาที่เหมาะสมในระดับปลายน้ำต่อไป

นอกจากนี้ นาย Arief เปิดเผยต่อไปว่า ตามหลักแล้วการอุดหนุนปุ๋ยต้องมุ่งเป้าไปที่เกษตรกร เนื่องจากมีความสอดคล้องกับระดับการผลิตและผลผลิตของเกษตรกรโดยตรง การเสริมสร้างความแข็งแกร่งของสต็อกข้าวสำรองของรัฐบาลผ่านการผลิตภายในประเทศด้วยแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจการเกษตรอย่างยั่งยืน (Project Closed Loop) การรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว แรงจูงใจจากปุ๋ยอุดหนุน และการรับซื้อผลผลิตข้าวจากหน่วยงาน Bulog ในระดับปลายน้ำ จากแนวทางดังกล่าวนี้หวังว่าหน่วยงาน Bulog จะสามารถบรรลุการเสริมสร้างความแข็งแกร่งของ สต็อกข้าวสำรองของรัฐบาลจากภายในประเทศได้ และเกษตรกรก็จะได้รับประโยชน์จากการเป็นพันธมิตรกับ หน่วยงาน Bulog ตลอดจนได้ราคาขายข้าวที่แน่นอนตามต้นทุนขาย (Cost of Goods Sold - HPP)

ที่มา: Republika วันที่ 6 สิงหาคม 2566

สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติพัฒนาแร่อัดก้อน เพื่อการปศุสัตว์ที่ยั่งยืน

สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (BRIN) โดยศูนย์วิจัยสัตวบาล ได้ร่วมมือกับบริษัท PT. Spirit of Gembala Muda (Sembada) ผ่านโครงการเร่งรัดการวิจัยและนวัตกรรมจากผลิตภัณฑ์สำหรับภาคปศุสัตว์ ในการพัฒนาแร่ธาตุอัดก้อน (Block Mineral) เพื่อเป็นอาหารเสริมสำหรับสัตว์เคี้ยวเอื้อง เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2566 นาย Tri Puji Priyatno หัวหน้าศูนย์วิจัยสัตวบาล ได้ลงนามข้อตกลงความร่วมมือกับบริษัท PT. Sembada ที่จังหวัดยอกยาการ์ตา พร้อมระบุว่า แร่ธาตุอัดก้อนเป็นหนึ่งในเทคโนโลยีสารเติมแต่งอาหารสัตว์ที่ใช้งานจริงได้มากที่สุด ซึ่งมีการพัฒนาในสังคมมาเป็นเวลานานแล้ว และจำเป็นต้องมีการปรับปรุงสารเติมแต่งเพื่อให้ผู้เพาะพันธุ์สัตว์สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน สิ่งนี้ได้กลายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการวิจัยแร่ธาตุอัดก้อน การใช้แร่ธาตุอัดก้อนนั้นง่ายแต่อาจส่งผลอย่างมากต่อผลผลิตปศุสัตว์

นอกจากนี้ นาย Ari Wibowo ผู้อำนวยการบริษัท PT. Sembada เปิดเผยว่า ความร่วมมือกับ BRIN ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากต่อผู้เพาะพันธุ์แกะของบริษัทฯ โครงการฟาร์มเลี้ยงแกะยังต้องอาศัยเทคโนโลยีเพิ่มเติม อินโดนีเซียต้องการความรู้ใหม่ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้านปศุสัตว์ ทั้งในแง่ของการพัฒนาอาหารสัตว์และการเพาะเลี้ยง ซึ่งอาหารสัตว์เป็นกุญแจสำคัญเพราะต้นทุนการผลิตอาหารสัตว์อยู่ที่ร้อยละ 70 และต้องการเทคนิคการเพาะเลี้ยงเพื่อเพิ่มประชากรแกะ เพื่อให้การปรับปรุง พันธุ์แกะมีประสิทธิภาพมากขึ้น การวิจัยแร่ธาตุอัดก้อนจาก BRIN มีความจำเป็นเร่งด่วน เนื่องจากรูปแบบการเลี้ยงปศุสัตว์ในอินโดนีเซียโดยทั่วไปเลี้ยงแบบอยู่ในคอกที่สัตว์ต้องการแร่ธาตุเพิ่มเติมเมื่อเทียบกับการปล่อยเลี้ยงแบบธรรมชาติ

ที่มา: สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (BRIN) วันที่ 8 สิงหาคม 2566

รมว. กระทรวงการค้า อินโดนีเซียตอกย้ำความร่วมมือการค้ายางพารา เพิ่มสวัสดิภาพเกษตรกร

เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2566 กระทรวงการค้า อินโดนีเซีย โดย นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าได้ประชุมหารือร่วมกับนายวันมูหะมัดนอร์มะทา ประธานรัฐสภาไทยและประธานสภาผู้แทนราษฎรไทย และคณะจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา ณ กระทรวงการค้า อินโดนีเซีย ซึ่งนาย Zulkifli ได้กล่าวถึงความสำคัญของความร่วมมือในภาคการค้ายางพารากับประเทศไทยเพื่อเอาชนะความท้าทายด้านราคา เพื่อเพิ่มสวัสดิภาพของเกษตรกร การประชุมทวิภาคีครั้งนี้เป็นแรงผลักดันในการกระชับความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างอินโดนีเซีย-ไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเผชิญกับความท้าทายที่ต้องเอาชนะในการเพิ่มราคาของยางพารา เนื่องจากราคายางพาราที่ตกต่ำจะส่งผลกระทบต่อปริมาณยางธรรมชาติในอนาคต เพราะเป็นแรงผลักดันทำให้ชาวสวนยางเปลี่ยนไปปลูกพืชอื่นทดแทน

ไทยและอินโดนีเซียในฐานะผู้ผลิตยางรายใหญ่อันดับ 1 และอันดับ 2 ของโลก จำเป็นต้องร่วมมือกัน โดยนาย Zulkifli ได้ย้ำถึงการเปลี่ยนแปลงของราคายางในตลาดโลกที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ณ วันที่ 9 สิงหาคม 2566 ราคายางอยู่ที่ 133.36 เซ็นต์สหรัฐ/กิโลกรัม สถานการณ์ยางพาราในตลาดโลกกำลังประสบปัญหาผลผลิตที่ลดลงส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากโรคใบร่วงในยางพารา ที่ไม่สามารถผลักดันราคาให้อยู่ในระดับที่คุ้มทุนได้นอกจากราคาที่ตกต่ำแล้วแรงกดดันจากผู้บริโภคยังคงดำเนินต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป (The EU Deforestation Regulation - EUDR) ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการค้ายางธรรมชาติ

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากประเทศผู้ผลิตยางรายใหญ่ที่สุด ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย และมาเลเซีย ซึ่งเป็นสมาชิกของสภาไตรภาคียางพาราระหว่างประเทศ (International Tripartite Rubber Council - ITRC) ในการสร้างจุดยืนรวมทั้งร่วมมือกับประเทศผู้ส่งออกยางอื่น ๆ เช่น เวียดนามและฟิลิปปินส์ เพื่อร่วมกันผลักดันให้ราคายางพาราปรับตัวสูงขึ้นการที่อินโดนีเซีย ไทย และมาเลเซียเข้าร่วมเป็นสมาชิกITRC มีส่วนช่วยสนับสนุนการผลิตยางธรรมชาติของโลกถึงร้อยละ 58 ซึ่ง ITRC มุ่งมั่นที่จะรักษาเสถียรภาพราคายางธรรมชาติให้อยู่ในระดับที่สร้างกำไรให้กับเกษตรกร และรักษาอุปสงค์และอุปทานยางธรรมชาติของโลก

ที่มา: Antara News วันที่ 10 สิงหาคม 2566

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าพร้อมออกใบอนุญาตนำเข้าข้าว

เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2566 นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าอินโดนีเซียขานรับนโยบายรัฐบาลในการเปิดนำเข้าข้าวอีกครั้ง เพื่อเตรียมรับมือภัยแล้งจากปรากฏการณ์เอลนีโญ แม้ว่าจะยังไม่สามารถยืนยันได้ว่าอินโดนีเซียจะมีการนำเข้าข้าวอีกหรือไม่ก็ตาม แต่หากจำเป็น กระทรวงการค้าที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ออกใบอนุญาตนำเข้า (SPI) ก็จะออกใบอนุญาตนำเข้าให้ แต่มิได้มีหน้าที่รับผิดชอบในการรับรองการนำเข้า

ก่อนหน้านี้ นาย Airlangga Hartarto รัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจได้แถลงแผนการของรัฐบาลเตรียมเปิดนำเข้าข้าวอีกครั้งซึ่งสอดคล้องกับความพยายามในการจัดหาข้าวให้เพียงพอภายในประเทศ สำหรับเตรียมการรับมือภัยแล้งจากปรากฏการณ์เอลนีโญที่กำลังคุกคามพืชผลทางการเกษตรพร้อมระบุว่าปริมาณข้าวสำรองของรัฐบาลยังอยู่ในระดับที่ปลอดภัย มีสูงกว่า 2.2 ล้านตันจนถึงสิ้นปี 2566 รวมทั้ง ประธานาธิบดี Joko Widodo ได้มีคำสั่งถึงหน่วยงานBulog ให้รักษาปริมาณข้าวสำรองให้เพียงพอจนถึงสิ้นปี ทั้งนี้ การจัดหาข้าวสำรองทั้งในประเทศและการนำเข้าเป็นอำนาจหน้าที่ของ Bulog

ที่มา: CNBC Indonesia 10 สิงหาคม 2566

กระทรวงเกษตรช่วยเหลือเกษตรกรเพิ่มผลผลิต โดยใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตร

รัฐบาลโดยกระทรวงเกษตร อินโดนีเซียได้ให้ความช่วยเหลือในการสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในด้านต่างๆ รวมถึงโครงการสินเชื่อธุรกิจเพื่อประชาชน (People's Business Credit Program - KUR) ในภาคเกษตรกรรม ที่สนับสนุนเงินทุน และจัดหาเครื่องมือทางการเกษตรให้กับเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ ผ่าน กรมเครื่องมืออุปกรณ์และเครื่องจักรกลการเกษตร (Directorate of Agricultural Equipment and Machinery – Alsintan) ตัวอย่างเช่น กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกกาแฟที่ได้รับความช่วยเหลือด้านอุปกรณ์และเครื่องจักรกลการเกษตรในการเตรียมพื้นที่ปลูกกาแฟและเก็บเกี่ยวผลผลิต ทำให้เกษตรกรได้รับรู้ถึงศักยภาพของเครื่องมือที่ได้ช่วยทุนแรงในการทำงานได้อย่างรวดเร็ว ประหยัดค่าใช้จ่ายในการจ้างแรงงาน และนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของผลผลิต รวมทั้งช่วยให้กระบวนการหรือขั้นตอนที่ต้องทำภายหลังการเก็บเกี่ยวมีความสะดวกและง่ายขึ้น

นอกจากนี้ โครงการสินเชื่อธุรกิจเพื่อประชาชนยังได้เอื้อประโยชน์ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการดูแลบำรุงรักษาต้นกาแฟ รวมถึงต้นทุนหลังการเก็บเกี่ยวด้วย ซึ่งคุณสมบัติของเกษตรกรที่จะได้รับความช่วยเหลือเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องจักรกลทางเกษตรดังกล่าวจำเป็นต้องเข้าร่วมเป็นสมาชิกโครงการสินเชื่อธุรกิจเพื่อประชาชนตามกลไกที่รัฐบาลกำหนดไว้ ซึ่งมีกระบวนการในการสมัครที่ไม่ยุ่งยาก

ที่มา: Suara 10 สิงหาคม 2566

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงผนึกกำลังกระทรวงคมนาคม ดำเนินการตามนโยบายการจัดสรรโควตาและพื้นที่ประมง

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงร่วมกับกระทรวงคมนาคมผนึกกำลังความร่วมมือในการกำกับดูแลนโยบายสำคัญอันดับแรก ซึ่งเป็นความพยายามของรัฐบาลในการส่งเสริมเศรษฐกิจสีน้ำเงิน หนึ่งแนวทางในการทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน โดยเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2566 นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง และนาย Budi Karya Sumadi รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นประธานในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของนายท่า (Harbour Masters) จำนวน 27 นาย ที่กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ซึ่งนาย Trenggono รมว. กระทรวงกิจการฯ ได้กำชับให้นายท่าพร้อมให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายการจัดสรรโควตาและพื้นที่การทำประมง และการจัดเก็บรายได้ของรัฐที่ไม่ใช่ภาษี (PNBP) หลังการจับสัตว์น้ำ ซึ่งสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของนายท่าในการควบคุมดูแลการเดินเรือ การเทียบท่าของเรือประมงต่างๆ รวมถึงการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบธุรกิจประมงอย่างจริงจัง

นอกจากนี้ กระทรวงกิจการฯ โดยกรมจับสัตว์น้ำระบุว่า ท่าเทียบเรือจำนวน 171 แห่ง จากทั้งหมด 686 แห่งได้กลายเป็นจุดศูนย์กลางสำหรับการดำเนินงานในการจัดเก็บรายได้ของรัฐที่ไม่ใช่ภาษี (PNBP) หลังการจับสัตว์น้ำ แต่อย่างไรก็ตาม อัตรากำลังของนายท่าที่ประจำการที่ท่าเทียบเรือที่มีอยู่นั้นได้รับการยืนยันว่ามีเพียง 178 นายเท่านั้นซึ่งไม่สัมพันธ์กับจำนวนท่าเทียบเรือที่มีอยู่ โดยหวังว่าการประสานความร่วมมือระหว่างกระทรวงกิจการฯ และกระทรวงคมนาคมจะช่วยเพิ่มปริมาณของบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญ

ในโอกาสเดียวกัน นาย Budi รมว. กระทรวงคมนาคม กล่าวว่า การทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวงกิจการฯ และกระทรวงคมนาคมจะต้องดำเนินต่อไปและมีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการปฏิบัติหน้าที่ของนายท่าจะสามารถสร้างความเชื่อถือ และความไว้ใจ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการบริการสาธารณะเพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือให้กับผู้ใช้บริการ ซึ่งนอกเหนือจากการรับผิดชอบในการออกใบรับรองการเดินเรือสำหรับเรือประมงและเรือบรรทุกสัตว์น้ำแล้ว นายท่ายังมีบทบาทสำคัญในการป้องกัน ยับยั้งและขจัดการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU) อีกด้วย

ที่มา: KKP วันที่ 11 สิงหาคม 2566

อย่าทอดทิ้งอุตสาหกรรมยางพาราของอินโดนีเซียให้หายไปจากวงการ

นาย Andry Satrio Nugroho หัวหน้าศูนย์อุตสาหกรรม การค้า และการลงทุน สถาบันเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการเงิน (Institute for Development of Economics and Finance- Indef) เปิดเผยว่า อินโดนีเซียเป็นประเทศผู้ผลิตและส่งออกยางพารารายใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลกรองจากประเทศไทย โดยในปี 2565 ผลผลิตยางธรรมชาติของอินโดนีเซียอยู่ที่ 3.13 ล้านตัน ขณะไทยอยู่ที่ 4.75 ล้านตัน หลังจาก 30 ปีแห่งความสำเร็จ ต้นยางจำนวนมากในอินโดนีเซียมีอายุมากและไม่มีน้ำยาง รวมทั้งเป็นโรคใบร่วงยางพารา ทำให้ผลผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ 1.04 ตัน/เฮกตาร์ ซึ่งห่างไกลจากประเทศคู่แข่งที่สูงถึง 1.9 ตัน/เฮกตาร์ โดยสภายางพาราอินโดนีเซีย (The Indonesian Rubber Council) คาดการณ์ว่าผลผลิตยางในปี 2566 จะลดลงจาก 3.14 ล้านตัน เหลือเพียง 2.9 - 3 ล้านตัน จึงไม่น่าแปลกใจที่ชาวสวนยางจำนวนมาก โดยเฉพาะชาวสวนยางในเกาะสุมาตราหันไปปลูกปาล์มน้ำมันและอ้อยแทนไม่เพียงแค่นั้น ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2560 – 2565) โรงงานอุตสาหกรรมยางครัมบ์ (เศษยาง) มากถึง 45 แห่งได้ปิดตัวลง เหลือเพียง 107 แห่งที่ยังคงดำเนินกิจการต่อไป หากสถานการณ์ยังคงเป็นเช่นนี้และไม่มีมาตรการแก้ไขฟื้นฟู คาดว่าอุตสาหกรรมยางพาราของอินโดนีเซียจะหายไปภายในอีก 8 - 10 ปีข้างหน้า

ที่มา: Kompas วันที่ 12 สิงหาคม 2566

ตลาดข้าวเผชิญภาวะถดถอย

ในปี 2566 สต็อกข้าวเฉลี่ยรายเดือนที่ตลาดกลางข้าวจิปินัง (Cipinang Rice หรือ Cipinang Rice Central Market –PIBC) กรุงจาการ์ตา มีความแตกต่างจากปี 2564 - 2565 จากปริมาณข้าวที่ไม่เคยต่ำกว่า 30,000 ตัน แต่ปัจจุบันอยู่ต่ำกว่า 25,000 ตัน สถานการณ์ตลาดข้าวของประเทศกำลังได้รับแรงกดดันจากผลผลิตที่ลดลงซึ่งส่งผลกระทบต่อการจัดหาสต็อกข้าวสำรองของรัฐบาล จากข้อมูลบริษัท PT. Food Station Tjipinang Jaya ซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการตลาดหลักข้าวจิปินัง ระบุ ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2566 ว่าปริมาณสต็อกข้าวสำรองของรัฐบาลมีจำนวน 24,517 ตันโดยสต็อกเฉลี่ยต่อวันในเดือนสิงหาคม 2566 อยู่ที่ประมาณ 24,520 ตันหรือต่ำกว่า เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกัน (เดือนสิงหาคม) ของ 2 ปีก่อนหน้า คือ 37,520 ตัน (ปี 2564) และ 37,120 ตัน (ปี 2565) โดยตั้งแต่ต้นปี 2566 เป็นต้นมาสต็อกเฉลี่ยต่อเดือนของปริมาณข้าวสำรองอยู่ต่ำกว่า 30,000 ตัน และในเดือนกรกฎาคม 2566 สูงสุดอยู่ที่ 25,190 ตัน

นาย Bayu Krisnamurthi สมาชิกคณะกรรมการที่ปรึกษา สมาคมเศรษฐกิจการเกษตรอินโดนีเซีย และประธานคณะกรรมการกำกับดูแลของ Bulog Public Housingกล่าวว่า สถานการณ์ปริมาณสต็อกข้าวสำรองของรัฐบาลที่ตลาดหลักข้าวจิปินังเป็นตัวบ่งชี้ที่แสดงให้เห็นถึงการเติบโตของการผลิตข้าวที่ลดลงจำเป็นต้องได้รับการเอาใจใส่และการจัดการอย่างระมัดระวังในระยะกลางและระยะยาว การผลิตที่ลดลงมีสาเหตุจากปัจจัยด้านสภาพอากาศ ราคาปุ๋ยที่สูงขึ้น และการแปลงที่ดินเพื่อเกษตรกรรมผลผลิตที่ลดลงสอดคล้องกับข้อมูลประมาณการขาดดุลข้าวรายเดือนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในช่วงเดือนกรกฎาคม-กันยายน 2566 ที่คาดว่าการขาดดุลข้าวต่อเดือนจะอยู่ที่ 150,000 ตัน 170,000 ตัน และ 100,000 ตัน ตามลำดับนอกจากนี้ อุปทานข้าวของประเทศยังส่งผลต่อการเคลื่อนไหวของราคาข้าวในระดับขายปลีกด้วยข้อมูลจากสำนักงานอาหารแห่งชาติระบุว่าราคาข้าวคุณภาพปานกลางที่ระดับขายปลีกในช่วงเดือนมิถุนายน กรกฎาคม และสิงหาคม 2566 อยู่ที่ 11,850 รูเปียห์/กิโลกรัม 11,900 รูเปียห์/กิโลกรัม และ 11,970 รูเปียห์/กิโลกรัม ตามลำดับ

นอกจากนี้ โครงการรักษาเสถียรภาพราคาอาหารและอุปทาน (Program Stabilization of Food Supply and Prices - SPHP) รวมถึงโครงการให้ความช่วยเหลือด้านอาหาร (ข้าวสาร) ที่กำหนดเป้าหมายครัวเรือนผู้รับผลประโยชน์โดยมีหน่วยงาน Bulog เป็นผู้รับผิดชอบสามารถควบคุมราคาได้ในระดับผู้บริโภคที่ค่อนข้างมีเสถียรภาพโดยประเมินว่าทั้งสองโครงการมีส่วนแบ่งตลาดข้าวถึงร้อยละ 7.5ซึ่งปัจจุบันหน่วยงาน Bulog ได้จำหน่ายข้าวสารในรูปแบบขายปลีกบรรจุขนาด 5 กิโลกรัม และขายส่งให้กับผู้จัดจำหน่าย แต่จะมีวิธีการดำเนินการที่เข้มงวดมากขึ้น ทั้งสองรูปแบบนี้เป็นกลยุทธ์เพื่อหลีกเลี่ยงการปฏิบัติที่ผิดกฎหมายในการค้าข้าว ในแง่ของการจัดซื้อหน่วยงาน Bulog กำลังเผชิญกับความท้าทายของปรากฏการณ์เอลนีโญ ซึ่งกำลังคุกคามการผลิตข้าวของประเทศ ในฐานะหน่วยงานจัดหาข้าวสำรองของรัฐบาล รวมทั้งการจัดซื้อข้าวจากต่างประเทศก็เป็นเรื่องที่ท้าทายเช่นกันเนื่องจากประเทศผู้ผลิตหลายประเทศกำลังลดการส่งออก และราคาข้าวในตลาดต่างประเทศก็มีศักยภาพที่จะสูงขึ้น ในขณะเดียวกัน นาย Mokhamad Suyamto ผู้อำนวยการฝ่ายซัพพลายเชนและการบริการสาธารณะ (Supply Chain and Public Services) อธิบายว่าหน่วยงาน Bulog พยายามลดความเสี่ยงของผลผลิตข้าวในประเทศในช่วงครึ่งหลังของปี 2566 โดยในช่วงครึ่งแรกของปี 2566 (ม.ค.- มิ.ย.) มีการรับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรได้มากที่สุดณ วันที่ 8 สิงหาคม 2566 ที่จำนวน 780,000 ตัน

ที่มา: Kompas วันที่ 14 สิงหาคม 2566

WPPNRI 718 เขตจัดการประมงที่มีความเสี่ยงจากการทำประมงผิดกฎหมาย (IUU Fishing)

การทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม หรือ IUU Fishing ยังคงมีอยู่ในเขตการจัดการประมงสาธารณรัฐอินโดนีเซีย WPPNRI - 718 พื้นที่เสี่ยงเหล่านี้ ได้แก่ น่านน้ำทะเลอารู ทะเลอาราฟูร่า และทะเลติมอร์ตะวันออก ซึ่งเป็นพื้นที่นำร่องของการดำเนินการตามนโยบายการจัดสรรโควตาและพื้นที่การทำประมงซึ่งพลเรือตรี Adin Nurawaluddin อธิบดีกรมควบคุมทรัพยากรทางทะเลและประมงเปิดเผยว่าเรือตรวจการณ์ประมง Whale 01 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ได้จับกุมเรือ 3 ลำ ในเขตการจัดการประมง WPPNRI 718 น่านน้ำทะเลอารูเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา เรือประมงทั้ง 3 ลำ เป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ 1 ลำ ชื่อ KM LB 99 ขนาดระวาง 263 ตันกรอส และเรือประมง 2 ลำ ชื่อ KM LB III ขนาดระวาง 56 ตันกรอสและ KM LB 7 ขนาดระวาง 91 ตันกรอส ที่ต้องสงสัยว่าทำการขนถ่ายสัตว์น้ำอย่างผิดกฎหมาย เนื่องจากไม่ใช่เรือพันธมิตรหรือไม่ได้อยู่ในภายองค์กรธุรกิจเดียวกันโดยอ้างอิงจากหนังสือเวียนของกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงฉบับที่ B.1049/MEN-KP/VII/2023 ว่าด้วย Compliance of Business Actors towards the Implementation of Non-Tax State Revenue Withdrawal in the form of Post-production Fishery Imposts ที่ออกโดยนาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง

ในทางภูมิศาสตร์ เขตการจัดการประมง WPPNRI 718 มีพรมแดนติดกับออสเตรเลียทางทิศใต้ ติมอร์เลสเตทางทิศตะวันตก และปาปัวนิวกินีทางทิศตะวันออก ก่อให้เกิดความเสี่ยงในการละเมิดสูงโดยเฉพาะการทำประมงที่ผิดกฎหมาย หรือ IUU Fishing ซึ่ง WPPNRI 718 ได้ถูกกำหนดเป็นเขตการจัดการประมงโซนที่ 3 ประเภทโควตาอุตสาหกรรมภายใต้นโยบายการจัดสรรโควตาและพื้นที่ทำการประมงจำเป็นต้องมีการทำงานร่วมกันอย่างแข็งแกร่งในการเฝ้าระวังและการตรวจตราทางทะเล และการบังคับใช้กฎหมายแบบบูรณาการตามที่ได้รับมอบอำนาจในกฎหมายฉบับที่ 6 ปี 2023 ว่าด้วยการสร้างงาน ซึ่งพลเรือตรี Adin กล่าวเสริมว่า การเฝ้าระวังและตรวจตราในเขตประมงอุตสาหกรรมจะเข้มงวดยิ่งขึ้นเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการจัดสรรโควตาและพื้นที่ทำการประมง

ที่มา: Kompas วันที่ 14 สิงหาคม 2566

อินโดนีเซียเปิดประตูนำเข้าวัวและลูกวัวจากบราซิล

เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2566 นาย Luhut Binsar Pandjaitan รัฐมนตรีประสานงานด้านกิจการทางทะเลและการลงทุน เดินทางเยือนบราซิลเพื่อสานต่อความร่วมมือในภาคป่าไม้โดยระหว่างการเยือนบราซิลครั้งนี้ได้มีการหารือเพิ่มเติมเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาปศุสัตว์และการจัดหาปศุสัตว์ในอินโดนีเซียพร้อมระบุว่า อาจมีข้อตกลงหากอินโดนีเซียจะไม่นำเข้าเฉพาะเนื้อวัวเท่านั้นแต่จะมีการนำเข้าโคและลูกวัวมีชีวิตด้วยด้วยเพื่อเป็นการปรับปรุงคุณภาพปศุสัตว์ในอินโดนีเซีย

โดยนาย Luhut กล่าวว่า อินโดนีเซียยังคงนำเข้าเนื้อวัวจากออสเตรเลียแต่ในอนาคตอินโดนีเซียอาจจะมีแหล่งนำเข้าแห่งใหม่นอกเหนือจากออสเตรเลีย ได้แก่ บราซิล เคนยา และแอฟริกาใต้ และคาดว่าอุปทานเนื้อวัวในประเทศจะเพิ่มขึ้น และสามารถเข้าถึงได้ในราคาไม่แพง โดยมีราคาอยู่ต่ำกว่า 100,000 รูเปียห์/กิโลกรัม ด้วยแนวทางดังกล่าวจะทำให้มีผู้บริโภคเนื้อวัวเพิ่มขึ้นแต่อย่างไรก็ตาม การพัฒนาคุณภาพการเลี้ยงโคเนื้อในประเทศยังคงเป็นอุปสรรคจากปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาโรคปากและเท้าเปื่อย (FMD) ระบบการกำกับดูแลและวิธีการเพิ่มโคในระดับเกษตรกร เป็นต้น

ที่มา: Detik.com วันที่ 15 สิงหาคม 2566

ราคายางธรรมชาติในตลาดโลกไม่ดึงดูดใจอีกต่อไป

ทีมนักเศรษฐศาสตร์บริษัท PT. Bank Mandiri (Persero) Tbk จำกัด ระบุว่า ในช่วงปี 2557 - 2566 ราคายางธรรมชาติในตลาดโลกต่ำกว่า 2 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม ซึ่งปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องและประมาณการว่าในปี 2566 ราคายางพาราน่าจะอยู่ที่ 1.56 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม และในปี 2567 จะอยู่ที่ 1.45 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม ตามลำดับ ราคายางธรรมชาติในตลาดโลกที่ตกต่ำได้สร้างแรงกดดันให้แก่เกษตรกรรายย่อยปัจจุบันราคาน้ำยางอยู่ในช่วงระดับราคาตั้งแต่ 6,000 - 9,000 รูเปียห์/กิโลกรัม

แต่ในทางกลับกัน ประเทศไทยและเวียดนามกำลังใช้ประโยชน์จากสถานการณ์ราคายางพาราโลกที่ตกต่ำทั้งสองประเทศกำลังเสริมความแข็งแกร่งให้กับภาคการผลิตในระดับปลายน้ำของผลิตภัณฑ์ยางพารา ที่สนับสนุนห่วงโซ่อุปทานสำหรับยานยนต์ ถุงมือ รองเท้า และแม้แต่เครื่องใช้ในครัวเรือน นอกจากนี้ ประเทศไทยยังรับประกันราคาหรือจ่ายเงินชดเชยให้กับเกษตรกรเจ้าของสวนยางและคนงานกรีดยางหากราคายางในตลาดต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานแล้วอินโดนีเซียหล่ะ?นโยบายอุตสาหกรรมยางในระดับต้นน้ำ-ปลายน้ำ ที่กำหนดยังมีปัญหาความไม่ลงตัวการฟื้นฟูพื้นที่ปลูกยางมีอยู่แต่ไม่มากเท่ากับการฟื้นฟูพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน รวมทั้งโครงการรับซื้อน้ำยางเพื่อนำไปใช้ในการสร้างโครงสร้างพื้นฐานภายในประเทศที่กำลังดำเนินการอยู่ แต่อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมยางพาราก็ยังดำเนินต่อไปอย่างหมดหวัง

อินโดนีเซียสามารถส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ยานพาหนะ ไฟฟ้า และปกป้องน้ำมันปาล์ม แต่อย่าปล่อยให้อุตสาหกรรมยางพาราในระดับต้นน้ำถึงปลายน้ำถูกทอดทิ้งและหายไปในที่สุด ดังนั้น รัฐบาลจำเป็นต้องมีความพยายามและแก้ปัญหาที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น เหมือนเช่นในภาคเหมืองแร่และสวนปาล์มน้ำมันการบูรณาการปลายน้ำของยางและห่วงโซ่อุปทานกับอุตสาหกรรมที่ต้องการยางพาราจำเป็นต้องได้รับการดำเนินการอย่างจริงจัง

ที่มา: Kompas วันที่ 15 สิงหาคม 2566

สถานการณ์ยางในอินโดนีเซีย

ราคายางพาราในประเทศมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับราคายางในตลาดต่างประเทศ ซึ่งล่าสุดลดลงอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากสถานการณ์ของเศรษฐกิจโลก โดยเริ่มจากการระบาดของโรคโควิด-19 ตามด้วยสงครามรัสเซีย-ยูเครน และสุดท้ายคือวิกฤตที่เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกาและประเทศต่างๆ ในยุโรป ขณะเดียวกันผลผลิตยางพาราของเกษตรรายย่อยยังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้ไม่สามารถแข่งขันกับประเทศอาเซียนอื่นๆ เช่น เวียดนาม กัมพูชา เมียนมา และไทย ซึ่งมีผลผลิตที่สูงกว่านอกจากนี้ ผลผลิตยางครัมป์ (Crumb rubber) ของสวนยางในอินโดนีเซียอยู่ที่ประมาณ 300 กิโลกรัม/เฮกตาร์/ปี ตัวเลขนี้เป็นหนึ่งในสี่ของผลผลิตในประเทศอื่นที่สูงถึง 1,300 กิโลกรัม/เฮกตาร์/ปี รวมทั้งผลผลิตจากประเทศในแอฟริกา เช่น ไอวอรี่โคสต์และแคเมอรูน ก็เพิ่มขึ้นเช่นกันส่งผลให้สถานการณ์ยางพาราในประเทศถดถอยและประเทศอื่นสามารถแทนที่ตำแหน่งผู้ผลิตยางรายใหญ่อันดับสองของอินโดนีเซียได้

สำหรับแผนในระยะยาว นาย Ishak Leono ประธานสมาคมยางพาราของอินโดนีเซีย (Gapkindo) จังหวัดสุมาตราเหนือ ได้ขอให้รัฐบาลสนับสนุนเกษตรกรด้วยการจัดหาเมล็ดพันธุ์คุณภาพ และแผนในระยะสั้นนั้นคือรัฐบาลต้องให้การสนับสนุนช่วยเหลือเศรษฐกิจของเกษตรกรเพื่อให้สามารถดำเนินต่อไปได้ระหว่างที่รอการเก็บเกี่ยวยางพาราในช่วง 6 - 7 ปีข้างหน้า นอกจากนี้ นาง Rita Budiati Harahap ตัวแทนฝ่ายบริการพื้นที่เพาะปลูกและปศุสัตว์ จังหวัดสุมาตราเหนือเปิดเผยว่า หน่วยงานบริการพื้นที่เพาะปลูกและปศุสัตว์จะประสานงานและหาแนวทางป้องกันไม่ให้เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นทดแทน

ที่มา: Kompas วันที่ 20 สิงหาคม 2566

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลต่อภาคการเกษตรของอินโดนีเซีย

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศก่อให้เกิดความเสี่ยงที่จะสูญเสียทางเศรษฐกิจสูงถึง 500 ล้านล้านรูเปียห์ ถ้าหากรัฐบาลไม่มีมาตรการและนโยบายในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเกษตรกรรมเป็นหนึ่งในภาคส่วนที่ได้จะรับผลกระทบมากที่สุด ซึ่งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทำให้ยากต่อการกำหนดเวลาการเพาะปลูก เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงช่วงเริ่มต้นและสิ้นสุดของช่วงที่มีฝนตกชุกหนาแน่นที่สุด รวมถึงการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้รายได้ของเกษตรกรมีความเสี่ยงที่จะลดลงร้อยละ 9 - 25 เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รัฐบาลโดยนาย Suharso Monoarfa รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการวางแผนการพัฒนาแห่งชาติ (Minister of National Development Planning - PPN) และหัวหน้าสำนักงานวางแผนการพัฒนาแห่งชาติ (Head of the National Development Planning Agency – Bappenas) อ้างอิงร่างแผนพัฒนาระยะยาวแห่งชาติ (Long Term Development Plan - RPJPN) พ.ศ. 2568 - 2588 โดยรัฐบาลตั้งเป้าสัดส่วนของความสูญเสียทางเศรษฐกิจโดยตรงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศอยู่ที่ร้อยละ 0.14 ในปี 2568 และจะลดลงเหลือร้อยละ 0.11 ในปี 2588 ส่วนการพึ่งพาตนเองด้านอาหารของชุมชนมีเป้าหมายที่จะเติบโตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีอัตราความชุกของภาวะขาดสารอาหารอยู่ที่ร้อยละ 6.2 ในปี 2568 และลดลงเหลือร้อยละ 2.1 ในปี 2588

นอกจากนี้ นาย Suharso เปิดเผยว่า มีการจัดทำกลยุทธ์ที่มีความยืดหยุ่นที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหลายประการในภาคการเกษตร อาทิ การทำเกษตรอัจฉริยะ (Smart Farming) การพัฒนาคุณภาพและความสามารถในการแข่งขันของทรัพยากรบุคคลในท้องถิ่น การปลูกข้าวระบบประณีต (System of Rice Intensification – SRI) การนำเกษตรกรรมแบบปรับตัวที่มีคาร์บอนต่ำมาใช้ในการเพาะปลูก รวมถึงการปรับปรุงเรือนเพาะชำพันธุ์สมัยใหม่ นอกจากนี้ รัฐบาลจำเป็นต้องควบคุมการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยเฉพาะพื้นที่ปลูกข้าวให้เหลือต่ำกว่า 30,000 เฮกตาร์ต่อปีรวมทั้งผลผลิตจะต้องค่อยๆเพิ่มขึ้นจนถึงร้อยละ 80 ของอัตราผลตอบแทนที่เป็นไปได้ มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรใช้ระบบธุรกิจที่ปรับเปลี่ยนตามการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการพัฒนาพันธุ์พืชที่สามารถทนต่อสภาพอากาศที่รุนแรงอย่างต่อเนื่อง

ที่มา: Compas วันที่ 21 สิงหาคม 2566

กระทรวงเกษตรจัดการประชุมเชิงปฏิบัติเพื่อเร่งพัฒนาภาคการเกษตร

เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2566 กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย ได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการเตรียม Roadmap สำหรับ “โครงการริเริ่มการเสริมสร้างศักยภาพในชนบทและการพัฒนาภาคการเกษตร” (READSI) สำหรับปี 2566 – 2567 ณ เมืองโบกอร์ จังหวัดชวาตะวันตก นาย Syahrul Yasin Limpo รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรกล่าวว่าวัตถุประสงค์ของการประชุมเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้ เพื่อร่วมกำหนดแผนงานในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์และสนับสนุนโครงการหลักของกระทรวงเกษตรพร้อมระบุว่าโครงการ READSI เป็นคำสั่งของประธานาธิบดี Jokowi ในการเสริมสร้างสมรรถนะบุคลากรที่มีความสามารถพิเศษในการพัฒนาภาคเกษตรกรรมในอนาคต

นาย Dedi Nursyamsi หัวหน้าสำนักงานส่งเสริมการเกษตรและพัฒนาทรัพยากรบุคคล กล่าวว่าโครงการ READSI จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและตอบสนองทุกความต้องการรวมถึงความท้าทายของอุตสาหกรรมเกษตร 4.0 ที่ต้องดำเนิน ต่อไป เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรต้องมีความรู้เพราะต้องติดต่อกับเกษตรกรโดยตรง การเพิ่มขีดความสามารถของ เจ้าหน้าที่จึงเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนี้ นาย Muhammad Amin หัวหน้าศูนย์ฝึกอบรมการเกษตรระบุถึงความจำเป็นสำหรับ Roadmap ที่รวมถึงขั้นตอนและการดำเนินการในการพัฒนาและการดำเนินการตามโครงการ READSI จนกว่าโครงการ จะสิ้นสุด ซึ่ง Roadmap ได้รับการออกแบบมาเพื่อช่วยในการปรับกลยุทธ์โครงการREADSI ให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ ทางธุรกิจโดยรวม และเพื่อให้แน่ใจว่า Roadmap ที่พัฒนาและดำเนินการนั้นสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการ READSI จึงจำเป็นต้องเร่งดำเนินการโดยพิจารณาว่า ยังมีกิจกรรมอื่นที่ยังไม่ได้ดำเนินการทั้งในระดับส่วนกลางและระดับภูมิภาค เนื่องจากถูกขัดขวางด้วยทรัพยากรบุคคลและเวลาที่จำกัดสำหรับกิจกรรมที่ทำพร้อมกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการควบกิจการที่สามารถรองรับการดำเนินกิจกรรมทั้งหมดให้ดำเนินไปอย่างราบรื่น

ที่มา: Kompas วันที่ 20 สิงหาคม 2566

รมว. กระทรวงการค้า อินโดนีเซีย แนะอาเซียนนำเข้าข้าวสาลีจากรัสเซีย

เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2566 ในการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Ministers Meeting - AEM) และรัสเซียเมืองเซอมารัง จังหวัดชวากลาง นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าเสนอให้ประเทศสมาชิกอาเซียนพิจารณานำเข้าข้าวสาลีจากรัสเซียผ่านทางจีนหรืออินเดียจะสะดวกและง่ายกว่า เนื่องจากประเทศในกลุ่มอาเซียนไม่มีอุปสรรคทางด้านโลจิสติกส์ในการกระจายสินค้าไปยังทั้งสองประเทศ

อินโดนีเซียไม่มีความกังวลถึงอุปสรรคในการนำเข้าข้าวสาลีจากรัสเซียเนื่องจากมีสต็อกข้าวสาลีสำรองจากประเทศอื่น ยกตัวอย่างประเทศในทวีปอเมริกา เช่น แคนาดา และสหรัฐอเมริกา ที่สามารถตอบสนองความต้องการข้าวสาลีของประเทศได้อย่างเพียงพอ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าอินโดนีเซียจะคลายกังวลเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวแต่ประเทศในกลุ่มอาเซียนอื่นๆ ก็ยังคงวิตกกังวล ดังนั้นการหารือเรื่องอุปทานทางการเกษตรจากรัสเซียไปยังประเทศในอาเซียนจึงกลายเป็นหัวข้อสำคัญ

ในขณะเดียวกัน ยังมีอีกหลายประเด็นที่ประเทศอาเซียนและรัสเซียได้หารือร่วมกันในการประชุมครั้งนี้ ได้แก่ การดำเนินความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนอาเซียน-รัสเซีย เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการการค้าออนไลน์อาเซียน-รัสเซีย รวมทั้งภาคการท่องเที่ยว การเชื่อมต่อผ่านเที่ยวบินตรง ความปลอดภัยทางดิจิทัล โดยเฉพาะการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ และแอนิเมชั่นเชิงสร้างสรรค์

ที่มา: CNN อินโดนีเซีย วันที่ 22 สิงหาคม 2023

อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศไทยหารือประธานกรรมการสำนักงานอาหารแห่งชาติอินโดนีเซีย

เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2566 นายรณรงค์ พูลพิพัฒน์ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ และคณะผู้แทนจากกระทรวงพาณิชย์เดินทางเยือนอินโดนีเซีย เพื่อพบหารือนาย Arief Prasetyo Adi ประธานกรรมการสำนักงานอาหารแห่งชาติ (National Food Agency - NFA) ณ สำนักงานอาหารแห่งชาติ กรุงจาการ์ตา เพื่อกระชับความสัมพันธ์และความร่วมมือในด้านต่างๆ ระหว่างทั้งสองประเทศในฐานะเพื่อนสมาชิกอาเซียน ซึ่งระหว่างการประชุม นาย Arief ได้อธิบายถึงภารกิจและหน้าที่ของสำนักงานอาหารแห่งชาติในการจัดการระบบอาหารของอินโดนีเซียและเสริมสร้างความร่วมมือทางการค้าระหว่างอินโดนีเซียและไทย โดยเฉพาะในภาคอาหารเมื่อพิจารณาถึงภาวะเศรษฐกิจโลกในปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงระบบอาหารที่มีความครอบคลุม ยั่งยืน และยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งสามารถทำได้โดยการทำงานร่วมกันเพื่อสร้างความร่วมมือที่เข้มแข็ง เพื่อเป็นการสนับสนุนการเสริมสร้างความร่วมมือทางการค้าซึ่งเกี่ยวข้องกับการเพิ่มดุลการค้าระหว่างทั้งสองประเทศ โดยอินโดนีเซียพร้อมที่จะสนับสนุนสินค้าโภคภัณฑ์อาหารที่ประเทศไทยต้องการ

นอกจากนี้ นาย Arief กล่าวเพิ่มเติมว่า การสำรวจความร่วมมือทางการค้าเป็นการแสดงให้เห็นถึงแนวทางของประธานาธิบดี โจโก วิโดโด ซึ่งเชิญชวนประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศให้กระชับความร่วมมือเพื่อรักษาอาเซียนให้เป็นศูนย์กลางของการเติบโตโดยมีปัจจัยสนับสนุนจากศักยภาพทางเศรษฐกิจของภูมิภาคอาเซียนด้วยเศรษฐกิจที่เติบโตสูงกว่าค่าเฉลี่ยของโลก และกำลังเข้าสู่ช่วงโบนัสประชากร (Demographic Bonus) ด้วยจำนวนชนชั้นกลางที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นร้อยละ 65 ภายในปี 2573 หลังการประชุม นาย Arief ได้เชิญคณะฯ เยี่ยมชมตลาดหลักข้าวจิปินัง (Cipinang Rice Main Market - PIBC) เพื่อสังเกตสถานการณ์ข้าวของอินโดนีเซียโดยตรง พร้อมระบุว่าแหล่งผลิตข้าวที่ตลาดข้าวจิปินังส่วนใหญ่มาจากเกษตรกรในท้องถิ่นซึ่งสำนักงานอาหารแห่งชาติติดตามความพร้อมของข้าวอย่างต่อเนื่องเพื่อรักษาเสถียรภาพราคาอาหารให้กับชุมชน

ที่มา: Kompas วันที่ 23 สิงหาคม 2566

เอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตาพบหารือผู้ว่าราชการจังหวัดชวากลาง

เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2564 นายประพันธ์ ดิษยทัต เอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา พร้อมด้วยอัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายเกษตร) และคณะ เข้าพบหารือนาย Ganjar Pranowo ผู้ว่าราชการจังหวัดชวากลาง ณ จวนผู้ว่า Puri Gedeh เมืองเซอมารัง เพื่อหารือเกี่ยวกับศักยภาพความร่วมมือและการลงทุนที่อาจเกิดขึ้น ในสาขาเกษตรกรรม วัฒนธรรม และพลังงานสีเขียว ซึ่งนาย Ganjar กล่าวว่าอินโดนีเซียและไทยมีปัจจัยและสภาพการณ์หลายประการที่มีความคล้ายคลึงกันหนึ่งในนั้นคือเป็นประเทศผู้ร่วมก่อตั้งอาเซียนนอกจากนี้ ทั้งสองยังได้การหารือความร่วมมือในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เรื่องความมั่นคงทางอาหาร เทคโนโลยี พลังงานสีเขียว การลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์หรือคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) และอื่นๆ

ซึ่งเกี่ยวกับความมั่นคงทางอาหารและการเกษตรนั้นมีความสำคัญมากทั้งอินโดนีเซียและไทยเพราะหนึ่งในความท้าทายที่โลกกำลังเผชิญอยู่คือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อผลผลิตทางการเกษตร ดังนั้น ความร่วมมือระหว่างอินโดนีเซีย-ไทยเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความพร้อมด้านอาหารหรืออุปทานของแต่ละประเทศ ซึ่งนาย Ganjar ยินดีที่จะมีความร่วมมือในเรื่องดังกล่าวเนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมที่มีชื่อเสียงและมีประสบการณ์ที่ดี นอกจากนี้ นาย Ganjar เปิดเผยต่อไปว่าต้องการมีความร่วมมือกับไทยในภาคการท่องเที่ยวโดยเฉพาะการท่องเที่ยงเชิงศาสนาเนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีประชากรที่นับถือศาสนาพุทธเป็นจำนวนมาก ซึ่ง Borobudur หรือ บุโรพุทโธในฐานะสถานที่ทางวัฒนธรรมและศาสนาที่มีอิทธิผลต่อนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เราสามารถจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงศาสนาร่วมกันได้เนื่อง จากในหนึ่งปีมีกิจกรรมทางพุทธศาสนาอย่างน้อยหกครั้งโดยเฉพาะในช่วงวันวิสาขบูชาจะมีชาวไทยเดินทางมาที่บุโรพุทโธเป็นจำนวนมากนี่เป็นการเปิดโอกาสให้เกิดความร่วมมือกันในภาคการท่องเที่ยว

ที่มา: humas วันที่ 24 กรกฎาคม 2566

การกำกับดูแลสามารถขับเคลื่อนการปฏิบัติตามกฎข้อบังในเขตการจัดการประมงได้

เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2566 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย โดยพลเรือตรี Adin Nurawaluddin อธิบดีกรมควบคุมทรัพยากรทางทะเลและประมง เปิดเผยว่า มีการพัฒนาที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับผลลัพธ์จากการควบคุมเขตจัดการประมงภายใต้การดำเนินการตามนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง ซึ่งดำเนินการโดยเรือตรวจการณ์ประมงได้พิสูจน์ว่าสามารถส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ โดยมีผู้ประกอบธุรกิจในภาคการประมงนำเรือประมงอินโดนีเซียจำนวน 50 ลำ ซึ่งก่อนหน้านี้เคยถูกลงโทษทางวินัยฐานละเมิดเส้นทางการทำประมง ได้ยื่นขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจแล้ว

พลเรือตรี Adin กล่าวว่านับตั้งแต่การมีผลบังคับใช้กฎข้อบังคับฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง การตรวจสอบเขตประมงได้กลายเป็นเรื่องสำคัญที่สุดเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการตามเส้นทางการทำประมงและพื้นที่ประมงที่ระบุไว้ในเอกสารใบอนุญาต กรมควบคุมทรัพยากรทางทะเลและประมงได้เพิ่มกิจกรรมลาดตระเวนของเรือตรวจการณ์ประมงเพื่อปราบปรามการทำประมงผิดกฎหมาย โดยเฉพาะในบริเวณเขตจัดการประมงมากกว่า 12 ไมล์ทะเล เนื่องจากมีการตรวจสอบพบว่า ยังมีเรือประมงจำนวนมากที่ได้รับใบอนุญาตในระดับภูมิภาค(< 12 ไมล์ทะเล) แต่ละเมิดทำการประมงในเขตประมงมากกว่า 12 ไมล์ทะเล พร้อมระบุว่านับตั้งแต่มีหนังสือเวียนของกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ฉบับที่ B.1049/MEN-KP/VII/2023 ว่าด้วยCompliance of Business Actors towards the Implementation of Non-Tax State Revenue Withdrawal in the form of Post-production Fishery Imposts ทำให้มีเรือประมงจำนวน 602 ลำ ได้มายื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมง

ที่มา : กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 26 สิงหาคม 2566

กองทุนความมั่นคงทางอาหาร

ในช่วงสี่ปีที่ผ่านมา (2563-2566) กองทุนความมั่นคงทางอาหารของอินโดนีเซียได้รับงบประมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และความท้าทายในภาคอาหารทั้งในประเทศและระดับโลกก็มีความหลากหลายมากขึ้นเช่นกันในร่างงบประมาณรายรับและรายจ่ายของรัฐปี 2567 รัฐบาลอินโดนีเซียระบุว่าอาหารเป็นภาคส่วนที่มีความสำคัญกองทุนความมั่นคงทางอาหารได้รับการจัดสรรงบประมาณอยู่ที่ 108.8 ล้านล้านรูเปียห์เพิ่มขึ้นร้อยละ7.8 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าอยู่ที่ 100.9 ล้านล้านรูเปียห์ โดยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2564 เป็นต้นมา ซึ่งงบประมาณดังกล่าวถูกกระจายไปยังกระทรวง สถาบัน และรัฐบาลระดับภูมิภาคหลายแห่งเพื่อเป็นเงินทุนสำหรับโครงการความมั่นคงทางอาหารต่างๆรวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางอาหารการควบคุมอัตราเงินเฟ้อและพัฒนานิคมอาหาร (พื้นที่ศูนย์การผลิตอาหาร) โดยเฉพาะในจังหวัดกาลิมันตันกลาง สุมาตราเหนือ และนูซาเตงการาตะวันออก นอกจากนี้ ยังมีการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร การอุดหนุนดอกเบี้ยสินเชื่อสำรองอาหารของรัฐบาล (CPP) การประกันการเกษตร และการอุดหนุนปุ๋ย

รัฐบาลยังได้กำหนดเป้าหมายการผลิต รวมถึงสวัสดิการของเกษตรกรผ่านโครงการความมั่นคงทางอาหารต่างๆ เช่น ในภาคเกษตรกรรมได้มีการตั้งเป้าการผลิตข้าวของประเทศในปี 2567 อยู่ที่ 46.48 ล้านตันการผลิตข้าวเปลือกในจังหวัดกาลิมันตันกลาง นูซาเตงการาตะวันออก สุมาตราใต้ และปาปัวใต้ ตั้งเป้าเพิ่มขึ้น 5.06 ล้านตันแหล่งอาหารในกาลิมันตันใต้ตั้งเป้าไว้ที่ 61,400 เฮกตาร์เช่นกัน อัตราแลกเปลี่ยนของเกษตรกร (NTP) ตั้งเป้าให้อยู่ในช่วง 105-108 และมูลค่าเพิ่มต่อคนงานเกษตรให้เพิ่มขึ้น 59.8 ล้านรูเปียห์/คน/ปี การบรรลุเป้าหมายนี้ดูจะไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับปีถัดไป เนื่องจากความท้าทายและอุปสรรคหลายประการที่เกิดขึ้นในปีนี้อาจเกิดขึ้นซ้ำได้สิ่งนี้ไม่เพียงได้รับอิทธิพลจากสภาพภูมิอากาศเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสถานการณ์ทางอาหารของหลายประเทศด้วย

นอกจากนี้ องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ประมาณการว่าการผลิตข้าวของอินโดนีเซียในปีนี้จะลดลง 1.13 - 1.89 ล้านตัน เนื่องจากผลกระทบของปรากฏการณ์ลานีญาและเอลนีโญ ซึ่งจะทำให้รายได้ของเกษตรกรลดลงร้อยละ 9 - 25 และองค์การอุตุนิยมวิทยาโลก (WMO) คาดการณ์ว่าปรากฏการณ์เอลนีโญจะดำเนินต่อไปจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2567 ขณะที่อินโดนีเซียได้คาดการณ์ว่าปรากฏการณ์เอลนิโญจะเกิดขึ้นจนถึงช่วงเดือนตุลาคม 2566

ที่มา: Kompas วันที่ 29 สิงหาคม 2566

APBI ร่วมกับ Pertamina และกระทรวงอุตสาหกรรม เพิ่มศักยภาพสวนยางในอินโดนีเซีย

สมาคมผู้ประกอบการยางรถยนต์แห่งอินโดนีเซีย (APBI) ร่วมมือกับบริษัทPT. Pertamina และกระทรวงอุตสาหกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกยางของอินโดนีเซียนาย Azis Pane ประธานสมาคมผู้ผลิตยางอินโดนีเซียกล่าวว่าสินค้ายางพาราของอินโดนีเซียได้เข้าสู่ยุคทองแล้วสวนยางพาราที่รัฐบาลและเกษตรกรเป็นเจ้าของสามารถทำการเพาะปลูกได้ในพื้นที่ต่างๆ ของอินโดนีเซีย ซึ่งไม่น่าแปลกใจที่การส่งออกยางพาราจนถึงปี 2563 สามารถครองอันดับสองของโลกได้นอกจากนี้ อุตสาหกรรมยางรถยนต์ของอินโดนีเซียยังสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็วสอดคล้องกับความต้องการยางล้อภายในประเทศ สำหรับรถยนต์ส่วนบุคคล สาธารณะ และรถบรรทุกขนาดใหญ่

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงการพัฒนาของอุตสาหกรรมยางพาราในช่วงที่ผ่านมา APBI มีความกังวลเนื่องจากชาวสวนยางพาราจำนวนมากเริ่มโค่นต้นยางพาราทิ้ง เนื่องจากราคาที่ตกต่ำและเปลี่ยนสวนยางพาราเป็นสวนปาล์มน้ำมันและพืชผลทางการเกษตรอื่น เช่น ข้าวโพดและมันสำปะหลัง ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลผลิตยางพาราในอินโดนีเซีย นาย Azis กล่าวต่อไปว่า กระทรวงอุตสาหกรรม และบริษัท Pertamina จะดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมโดยทันที เพื่อปรับปรุงสวัสดิการของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในอินโดนีเซีย โดยรูปแบบกิจกรรมที่จะดำเนินการ ได้แก่ การวิจัยเรื่องการใช้ยางพาราโดยรวม กล่าวคือจากลำต้น ใบไม้ และน้ำยาง เราจะต้องสามารถแปรรูปยางพาราให้เป็นสินค้าสำเร็จรูปได้โดยไม่ต้องส่งออกเป็นยางดิบอีกต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการส่งออกผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติหากมีการดำเนินการอย่างจริงจัง บริษัท Pertamina และอุตสาหกรรมยางรถยนต์จะได้รับประโยชน์อย่างมากในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และอินโดนีเซียจะสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติได้มากขึ้น

ที่มา: Kontan วันที่ 29 สิงหาคม 2566

ผลผลิตข้าวลดลง

ภาวะภัยแล้งขาดแคลนน้ำเนื่องจากปรากฏการณ์เอลนีโญส่งผลให้ผลผลิตมีศักยภาพที่ลดลง และราคาข้าวคาดว่าจะยังคงอยู่ในเกณฑ์สูงตลอดช่วงที่เหลือของปี 2566 จากการลงพื้นที่ตรวจสอบของนาย Arief Prasetyo Adi ประธานกรรมการสำนักงานอาหารแห่งชาติ (NFA) กล่าวว่าการเก็บเกี่ยวข้าวในหลายจังหวัดมีผลผลิตลดลง โดยปกติแล้วจะอยู่ที่ 5 - 6 ตัน แต่ตอนนี้เหลือเพียง 4 ตัน อย่างไรก็ตามยังคงมีการผลิตต่อไปผลผลิตที่ลดลงระบุได้จากข้อมูลคาดการณ์การผลิตตามวิธีสุ่มตัวอย่างพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติที่สังเกตในเดือนมิถุนายน 2566 ที่แสดงให้เห็นว่าในช่วงเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2566 การผลิตข้าวคาดว่าจะอยู่ที่ 7.24 ล้านตัน หรือต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 4.2

จากข้อมูลราคาสินค้าของสำนักงานอาหารแห่งชาติ ณ วันที่ 28 สิงหาคม 2566 แสดงให้เห็นว่าราคาเฉลี่ยสำหรับข้าวเปลือก (unhusked rice) ในระดับเกษตรกรสูงถึง 6,000 รูเปียห์/กิโลกรัม ในขณะที่เดือนที่ผ่านมาอยู่ที่ 5,480 รูเปียห์/กิโลกรัม นาย Arief ตั้งเป้าสถานะสต๊อกข้าวสำรองของรัฐบาล (CBP) ภายในสิ้นปี 2566 จะสูงถึง 1.2 ล้านตันจำนวนนี้จะกลายเป็นสต็อกข้าวของรัฐบาลได้ในช่วงต้นปี 2567 ซึ่งจะใช้เพื่อรักษาเสถียรภาพราคาข้าวในช่วงการเลือกตั้งที่จะมีขึ้นประมาณเดือนกุมภาพันธ์และเดือนรอมฎอนในเดือนมีนาคม 2567 นอกเหนือจากสต็อกข้าวสำรองของรัฐบาลในช่วงปลายปี 2566 แล้วการควบคุมราคาข้าวในช่วงต้นปี 2567 ขึ้นอยู่กับการเก็บเกี่ยวภายในประเทศด้วย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการห้ามส่งออกข้าวของอินเดียที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาติถือเป็นการลดอุปทานในตลาดโลก อย่างไรก็ตาม นาย Arief เชื่อว่าสถานการณ์นี้สามารถแก้ไขได้ด้วยการเก็บเกี่ยวข้าวภายในประเทศในอีกสองเดือนข้างหน้า และเพื่อรักษาเสถียรภาพราคาข้าวในระดับผู้บริโภค สำนักงานอาหารแห่งชาติจะเร่งดำเนินการแจกจ่ายข้าวสารช่วยเหลือให้กับครอบครัวผู้รับประโยชน์ จำนวน 21,353 ล้านครัวเรือน จำนวน 10 กิโลกรัม/เดือน ในเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2566

ที่มา: Kompasวันที่ 29 สิงหาคม 2566